

hendene i strådet og ser på at
nisen kirker og klostre går opp
i løpet av et halvt år. Og på
ingens side var det unektelig
som bare altfor gjerne så at
gjorde felles sak med Franco,
nyttet anledningen til en stor-
utryddelsesaksjon. Lise Lind-
ter så lite som mulig om de
nhetene som ble begått av re-
gens folk, men følgende klarer
enge: «Utvilsomt kom det til
vellige utskeliser den første
... Etterpå gikk man over til
anskje ofte summarisk, men i
fall formell jurisdiksjon.»

annen hovedanklage som kan
not «Spania og vi» er at den
a jour. Bortsett fra den siste
kunne boken akkurat like
nert skrevet i 1939. Siden da
Franco regjert i åtte år; hans

og planteverden — og
vet om ikke også det så-
uorganiske? Vi kunne da
hankjønnsformen; i s, om
alminnelige menneskelige
bevissthet, som på et eller
et vis erkjenner sine egne
ringer og seg selv. Men en
og høyere medvitsart kun-
etegnes ved hunkjønnsfor-
e a, — framgått av en fore-
av de to foregående: «Jeg
stå opp og gå til min far».
Larpernter stadfester den
lo men stadig gyldige anvis-
g på det første skritt til he-
av menneskesinn og menne-
nfunn. «Frigjorte sjel, som
fullendt sitt forhold til le-
net, du føres mer lykkelig
ord kan si, til andre riker!»
ble det for ham, og slik vil-
han det skulle bli for alle:
lom til slutt, allvel i enlever.
len som drivkraft i alt nød-
veldig arbeid — med et gud-
i k e t som ble forkynt under
en himmel, mellom templet og
ken — slik bryter segrens
skap fram gjennom tidens
turnødvendig, innenfra, langt
ver, trosbygninger, og kon-

aldri så ufysiske, de ville ha blitt om-
svermet av ungutter hvor de stod og
NB 24.2.47

Chiffertelegrammet fra februar 1940.

Av overrettssakfører
Wilh. Münter Rolfsen.

I Morgenbladet for 18. februar
spør J. M. om det er riktig at det
svenske etterretningsvesen i februar
1940 varslet den norske regjering om
et oppsiktvekkende telegram man
hadde dechifferert.

I min bok «Fra Oscarsborg til He-
gia» side 10, er dette framstilt så-
ledes:

«I februar 1940 tydet det svenske
etterretningsvesen tyske chiffertele-
grammer til legasjonen i Oslo. I
disse telegrammer forespurte Ber-
lin hvilke bilverksteder som kunne
reparere tyske biler, og hvilke gater
som tålte belastning av tungt artill-
eri. En representant for det sven-
ske etterretningsvesen reiste like et-
terpå direkte til Oslo og forela den-
ne oppsiktvekkende melding for de
norske myndigheter.»

Navnene på: 1) min norske kilde,
2) den norske militære mottager av
den svenske advarsel, og 3) den nor-
ske myndighet, er alle av min kilde
oppgitt til undersøkelseskommisjo-
nen av 1945.

Wilh. Münter Rolfsen.

styre har i denne tiden fått et slags
skinn av legalitet. Man savner en
undersøkelse av hvorvidt Francos
styre i de forløpne år har rettelser-
diggjort hans opprør.

Det er for tiden svært mange
mennesker som spør om hva valgt
mannen egentlig har gjort; ville det
da ikke vært en tanke å la ham
fram i lyset hans innenrikske styre,
dokumentere hans fideser, og se
hans forbindelser med aksjon og
såvidt mulig klar bedømmelse av
hans nåværende stilling? Det er
ikke fri seg fra inntrykket at
Lise Lindbæk derved ville ha
etaktillig mer fortjenestulig
enn ved å friske opp
Francos styre ved hjelp av
med all sannsynlighet for

den som har vært en del av den
gen kjønnsykdommer i sinnet, så en-
kelt og greit. Jeg påstår ingenting vel
og merke, så det er ikke nødvendig å
stevne meg for injurier. For jeg henter
all min viten fra den ovennevnte ar-
tikkel i Morgenbladet av 14de dennes.

Altså, enten er det sant som det
står her i artikkelen at norske jenter vil
kunne hindre guttene fra å gå med
tyske jenter o. s. v. — men da
er det ingen grunn til å kalle det for
hysteri, å si fra nettopp det samme på
forhånd. Eller så er det ikke dette som
(Fortsattes side 5).

Av 101814
redaktørens
post.

En grossist skriver og forteller at
Prisdirektoratet har pålagt en fabrikk,
som han har forretningsforbindelse med,
å minne forhandlerne om at de ikke
må regne større avansetilllegg i kroner
og øre enn de gjorde den 8. april 1940.
Siden frigjøringen er alle lønninger et-
ter påbud blitt forhøyet tre ganger.
Portoen for utanbys brev er økt med
25 pst., og telefon- og telegramtakstene
skal forhøyes. Produsentene har i noen
grad fått kompensasjon for de forhøye-
de utgifter, men handelen får det ikke.
På alle kanter øker utgiftene, og per-
sonalet må utvides på grunn av de
mange påbud myndighetene setter
verk, men man skal fortsatt regne med
den samme fortjeneste i kroner og øre
somp før 1940. Er det meningen at han-
delen skal ruineres, spør han.

Jeg har nedlagt forbud mot morsda-
gen i mitt hjem, skriver en mor. Kan
ikke barna yte litt hjelp og hygge og
omtanke ellers i året, så kan det være
det samme med en slik tvangsdag som
sikkert blir fylt med mange offer og
saker og i alle fall skjelden appellerer
til noen dyptre følelser. I virkeligheten
betyr det morsdagen mer for blomster-
og kakeforretningene enn for mødrene.
Det er også slett mot selve morans-
turen å skulle være midtpunktet
i dette års mest prestisjefulle betydning
sammenheng. Det følger presanger med.
Men når en at når det kommer til et
år som det en prøver seg om man